

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

NÕUKOGU DIREKTIIV 96/26/EÜ,

29. aprill 1996,

siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja ja reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise, nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse soodustamise kohta

(EÜT L 124, 23.5.1996, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Nõukogu direktiiv 98/76/EÜ, 1. oktoober 1998	L 277	17	14.10.1998
► <u>M2</u>	Nõukogu direktiiv 2004/66/EÜ, 26. aprill 2004	L 168	35	1.5.2004
► <u>M3</u>	Nõukogu Direktiiv 2006/103/EÜ, 20. november 2006	L 363	344	20.12.2006

Muudetud:

► <u>A1</u>	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Bulgaaria ja Rumeenia ühinemise akt	L 157	203	21.6.2005

NÕUKOGU DIREKTIIV 96/26/EÜ,

29. aprill 1996,

siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja ja reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise, nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse soodustamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 75,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades, et:

nõukogu 12. novembri 1974. aasta direktiivi 74/561/EMÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise kohta), ⁽⁴⁾ nõukogu 12. novembri 1974. aasta direktiivi 74/562/EMÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste reisijate autoveo-ettevõtjate tegevusalale lubamise kohta) ⁽⁵⁾ ja nõukogu 12. detsembri 1977. aasta direktiivi 77/796/EMÜ (maanteeveo-ettevõtjate ja reisijate autoveo-ettevõtjate diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise kohta ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse soodustamise kohta) ⁽⁶⁾ on mitmel korral oluliselt muudetud; otstarbekuse ja selguse huvides tuleks nimetatud direktiivid ühtsesse teksti koondada;

transpordituru korraldamine on asutamislepingus sätestatud ühise transpordipoliitika rakendamise üks olulisi tegureid;

maanteeveo-ettevõtjate ja reisijate autoveo-ettevõtjate (edaspidi mõlemad "maanteeveo-ettevõtjad") tegevusalale lubamise tingimuste kooskõlastamiseks ettenähtud meetmete vastuvõtmine tõenäoliselt soodustab kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse tõhusat kasutamist;

tuleb ette näha siseriiklike ja rahvusvaheliste maanteeveo-ettevõtjate tegevusalale lubamise ühiseeskirjad, et tagada kõnealuste ettevõtjate parem väljaõpe, millega aidatakse kaasa turu otstarbekamaks muutumisele ning kasutajate, ettevõtjate ja majanduse kui terviku huve silmas pidades parandatakse osutatavate teenuste kvaliteeti ja liiklusohutust;

seepärast tuleks maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjades arvesse võtta ettevõtjate head mainet, finantsolukorda ja ametialast pädevust;

⁽¹⁾ EÜT C 286, 14.11.1990, lk 4 ja 16. detsembril 1993 edastatud muudatus.

⁽²⁾ EÜT C 339, 31.12.1991, lk 5 ja EÜT C 295, 22.10.1994, lk 30.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 13. detsembri 1991. aasta arvamus (EÜT C 13, 20.1.1992, lk 443) ja 20. aprilli 1994. aasta arvamus (EÜT C 128, 9.5.1994, lk 136), nõukogu 8. detsembri 1995. aasta ühine seisukoht (EÜT C 356, 30.12.1995) ja Euroopa Parlamendi 28.märtsi 1996. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT L 308, 19.11.1974, lk 18. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3572/90 (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 12).

⁽⁵⁾ EÜT L 308, 19.11.1974, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3572/90 (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 12).

⁽⁶⁾ EÜT L 334, 24.12.1977, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101) ja parandusega (EÜT L 298, 17.10.1989, lk 31).

▼B

kõnealused ühiseeskirjad ei pea siiski hõlmama teatavaid piiratud majandusliku tähtsusega veoliike;

alates 1. jaanuarist 1993 on piiriüleste maanteevedude turulepääsu reguleeritud kvalitatiivsete kriteeriumide alusel väljaantavate ühenduse litsentside süsteemiga;

seoses hea maine nõudega on turu tõhusaks ümberkorraldamiseks vaja seada maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise ühtseks tingimuseks, et taotlejat ei ole süüdi mõistetud raskete süütegude, sh majandusalaste süütegude eest, teda ei ole tunnustatud kõnealusele tegevusalale sobimatuks ning et ta vastab maanteeveo-ettevõtja tegevusala suhtes kohaldatavatele eeskirjadele;

seoses asjakohase finantsolukorra nõudega on vaja eelkõige ettevõtjate võrdse kohtlemise tagamiseks eri liikmesriikides kehtestada teatavad kriteeriumid, millele maanteeveo-ettevõtjad peavad vastama;

seoses hea maine ja finantsolukorraga oleks otstarbekas tunnustada vastuvõtvast liikmesriigis ajaomasele tegevusalale pääsemise piisava tõendina asjakohaseid dokumente, mille on välja andnud maanteeveo-ettevõtja päritoluriigi pädev asutus või pädev asutus selles riigis, kust nimetatud ettevõtja tuleb;

seoses ametialase pädevusega on soovitatav kindlaks määrata, et taotluse esitanud maanteeveo-ettevõtja tõendab pädevust kirjaliku eksamiga, kuid ka see, et liikmesriigid võivad vabastada taotleja sellisest eksamist, kui ta esitab tõendid piisava praktilise töökogemuse kohta;

seoses ametialase pädevusega peab vastuvõttev liikmesriik tunnustama piisava tõendina tunnustusi, mis on välja antud maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamist käsitlevate ühenduse sätete kohaselt;

käesoleva direktiivi kohaldamiseks tuleb sätestada liikmesriikidevaheline vastastikuse abistamise süsteem;

käesolev direktiiv ei tohi mõjutada liikmesriikide kohustusi II lisa B osas nimetatud direktiivide rakendamise- või kohaldamistähtaegade suhtes,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

Maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamine*Artikkel 1*

1. Maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamist reguleeritakse käesoleva direktiivi ühiseeskirjade kohaselt liikmesriikides vastuvõetud sätetega.

2. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

▼M1

— *maanteeveo-ettevõtja tegevusala*

— kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes veavad kaupu rendi või tasu eest mootorsõidukiga või autorongiga,

▼B

— *reisijate autoveo-ettevõtja tegevusala*

— kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes osutavad reisijateveo teenuseid üldiste või teatavate kasutajakategooriate vedamiseks reisija või veo korraldaja makstud tasu eest mootorsõidukitega, mis on ehitatud, varustatud ja ette nähtud rohkem kui üheksa inimese veoks, k.a juht,

— *ettevõtja*

▼B

- tulunduslik või mittetulunduslik füüsiline või juriidiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik iseseisva õigusvõimeta isikute ühendus või rühm või mis tahes õigusvõimeline või mõnest teisest õigusvõimelisest asutusest sõltuv ametiasutus,

▼M1

— *alaline või peamine elukoht*

- koht, kus isik tavaliselt viibib, st iga kalendriaasta jooksul vähemalt 185 päeva seoses isiklike või ametialaste sidemetega või, juhul kui isikul ametialased sidemed puuduvad, seoses isiklike sidemetega, millest ilmneb kõnealuse isiku märkimisväärtne seos tema elukohaga.

Kui isiku ametialased sidemed on mujal kui isiklikud sidemed ning ta viibib seetõttu kordamööda kahes või enamas liikmesriigis asuvates eri kohtades, käsitletakse tema alalise või peamise elukohana isiklike sidemetega seotud kohta tingimusel, et kõnealune isik viibib seal korrapäraselt. Viimati nimetatud tingimust ei seata, kui isik elab liikmesriigis selleks, et täita kindlaksmääratud kestusega ülesannet. Ülikoolis või koolis õppimist ei käsitleta alalise või peamise elukoha vahetusena.

▼B*Artikkel 2***▼M1**

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata ettevõtjate suhtes, kes tegutsevad maanteeveo-ettevõtja tegevusalal mootorsõidukite või autorongidega, mille maksimaalne lubatud mass ei ületa 3,5 tonni. Liikmesriigid võivad vähendada nimetatud piirmäära kõigi või mõnede veoliikide puhul.

▼B

2. **►M1** a) **◄**Liikmesriigid võivad pärast komisjoniga konsulteerimist vabastada käesoleva direktiivi kõigi või mõnede sätete kohaldamisest maanteeveo-ettevõtjad, kes tegelevad ainult siseriiklike vedudega, mille mõju transporditurule on tähtsusetu järgmiste asjaolude tõttu:
 - veetava kauba laad või
 - läbitava vahemaa lühidus.

— veetava kauba laad või

— läbitava vahemaa lühidus.

Ettenägematute asjaolude korral võivad liikmesriigid anda ajutise vabastuse kuni komisjoniga peetavate konsultatsioonide lõpuleviimiseni.

▼M1

- b) Ettevõtjate puhul, kes tegutsevad maanteeveo-ettevõtja tegevusalal sõidukitega, mille maksimaalne lubatud mass on 3,5-6 tonni, võivad liikmesriigid pärast komisjoni teavitamist vabastada kogu käesoleva direktiivi või selle osa kohaldamisest need ettevõtjad, kes tegelevad ainult kohalike vedudega ja kelle mõju transporditurule on lühikeste vahemaade tõttu tähtsusetu.

▼B

3. Liikmesriigid võivad pärast komisjoniga konsulteerimist vabastada käesoleva direktiivi kõigi või mõnede sätete kohaldamisest ettevõtjad, kes osutavad ainult teatavaid reisijate autoveo teenuseid mitteäriksel eesmärgil või kelle põhitegevusala on midagi muud kui reisijate autoveo-ettevõtja, kui nende vedude mõju transporditurule on tähtsusetu.

Artikkel 3

1. Maanteeveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda soovivatel ettevõtjatel peab olema:
 - a) hea maine;
 - b) asjakohane finantsolukord;

▼B

c) piisav ametialane pädevus.

Kui taotleja on füüsiline isik ega vasta punkti c nõuetele, võivad pädevad asutused sellegipoolest lubada tal tegutseda maanteeveo-ettevõtja tegevusalal, kui ta nimetab kõnealustele asutusele mõne teise punktide a ja c nõuetele vastava isiku, kes juhib pidevalt ja tõhusalt kõnealuse ettevõtja veotegevust.

Kui taotleja ei ole füüsiline isik:

— peab (peavad) punkti a nõudele vastama kõnealuse ettevõtja veotegevust pidevalt ja tõhusalt juhtiv isik (juhtivad isikud). Liikmesriigid võivad nõuda, et käesolevale nõudele vastavad ka muud ettevõtjaga seotud isikud,

— peab või peavad nõudele c vastama esimeses taandes osutatud isik või isikud.

2. Liikmesriigid määravad kindlaks tingimused, mida nende territooriumil paiknevad ettevõtjad peavad täitma, et vastata hea maine nõudele.

Nad sätestavad, et kõnealust nõuet ei ole täidetud või ei täideta enam, kui füüsiline isik või füüsilised isikud, kes peavad täitma käesolevat tingimust vastavalt lõikele 1:

a) on süüdi mõistetud raskete süütegude, sh majandusalaste süütegude eest;

b) on kehtivate eeskirjade kohaselt tunnistanud maanteeveo-ettevõtja tegevusalale sobimatuks;

▼M1

c) sest nad on süüdi mõistetud kehtivate eeskirjade tõsiste rikkumiste eest, kui eeskirjad käsitlevad:

— kõnealusel ametialal kohaldatavaid palga- ja töötingimusi, või

— vastavalt asjaoludele autoveedu ja reisijate autoveedu ning eelkõige juhtide juhtimis- ja puhkega, kommertsveokite massi ja mõõtmeid, liiklus- ja sõidukiohutust, keskkonnakaitset ning muid kutsevastutusega seotud eeskirju.

▼B

Punktides a, b ja c osutatud juhtudel on hea maine nõue täitmata niikaua, kuni ettevõtja rehabiliteeritakse või võetakse mõni muu samaväärse toimega meede vastavalt olemasolevatele asjakohastele siseriiklikele normidele.

3. a) Asjakohase finantsolukorra all mõistetakse ettevõtja tegevuse nõuetekohaseks käivitamiseks ja haldamiseks piisavate vahendite olemasolu.

b) Finantsolukorra hindamisel võtab pädev asutus arvesse järgmist: ettevõtja raamatupidamise aastaaruanne, kui see on olemas; kättesaadavad vahendid, sh raha pangakontodel, arvelduskrediit ja laenud; kõik varad, sh ettevõtja tagatisena kasutusel olev vara; kulud, sh sõidukite, ruumide, seadmete ja masinate ostukulud ja käsiraha, ning käibekapital.

▼M1

c) Ettevõtja omakapitali suurus peab olema vähemalt 9 000 eurot, kui kasutatakse ainult üht sõidukit, ja vähemalt 5 000 eurot iga täiendava sõiduki kohta.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel määratakse iga viie aasta järel euro väärtus nende riikide vääringutes, kes ei osale rahaliidu kolmandas etapis. Kasutatakse oktoobri esimesel tööpäeval kehtivaid *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldatud kurssi. Neid kurssi hakatakse kohaldama alates järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist.

d) Punktide a, b ja c kohaldamisel võib pädev asutus käsitada või nõuda tõendina panga või nõuetekohaselt kvalifitseeritud

▼M1

asutuse antud kinnitust või tagatist. Sellise kinnituse või tagatise võib anda pangatagatisena, võimaluse korral pandi või tagatise vormis, või muul samalaadsel viisil.

▼B

- e) Punkte b, c ja d kohaldatakse ainult selliste ettevõtjate suhtes, keda liikmesriik on pärast 1. jaanuari 1990 siseriiklike eeskirjade alusel lubanud tegutseda maanteeveo-ettevõtjana.

▼M1

4. a) Ametialase pädevusega seotud tingimuseks on selliste teadmiste olemasolu, mis vastavad I lisas loetletud ainevaldkondade puhul ettenähtud väljaõppetasemele. See tehakse kindlaks kohustusliku kirjaliku eksamiga, millele võib lisanduda suuline eksam, mida I lisas esitatud vormis korraldab liikmesriigi poolt selleks määratud asutus või organ.
- b) Liikmesriigid võivad vabastada eksamist taotlejad, kes esitavad tõendi vähemalt viie aasta pikkuse juhtimiskogemuse kohta veoettevõtja tegevusalal, kui kõnealused taotlejad sooritavad testi, mille läbiviimise korra määravad kindlaks liikmesriigid kooskõlas I lisaga.
- c) Liikmesriigid võivad vabastada teatavate kõrgema astme või tehnikaalaste diplomite omanikud eksami sooritamisest diplomiga hõlmatud ainevaldkondades, kui kõnesolevate diplomitega on võimalik tõestada, et neil on põhjalikud teadmised I lisas loetletud ainevaldkondade kohta.
- d) Ametialase pädevuse tõendina tuleb esitada punktis a osutatud asutuse või organi väljaantud tunnistus. Tunnistus koostatakse Ia lisas esitatud vormis.
- e) Liikmesriigid võivad näha ette, et taotlejate puhul, kes kavatsesid tõhusalt ja pidevalt juhtida ainult siseriiklike vedudega tegelevaid ettevõtjaid, hõlmavad ametialase pädevuse kindlaksmääramisel arvessevõetavad teadmised ainult siseriiklike vedudega seotud ainevaldkondi. Sel juhul märgitakse käesoleva direktiivi Ia lisas esitatud näidise kohasele ametialase pädevuse tunnistusele, et selle omanikul on õigus tunnistuse väljaandnud liikmesriigis tõhusalt ja pidevalt juhtida ainult siseriiklike vedudega tegelevat ettevõtjat.
- f) Liikmesriik võib taotleda pärast komisjoniga konsulteerimist, et füüsiline isik, kellel on mõnes teise liikmesriigi pädeva asutuse poolt pärast 1. oktoobrit 1999 väljaantud ametialase pädevuse tunnistus ja kelle alaline või peamine elukoht oli esimesena nimetatud liikmesriigis, sooritab lisaeksami, mille korraldab kõnealuses liikmesriigis selleks määratud asutus või organ. Lisaeksam hõlmab esimesena nimetatud liikmesriigi maanteeveo-ettevõtja tegevusala siseriiklike aspekte käsitlevaid eriteadmisi.

Käesolevat punkti kohaldatakse kolme aasta jooksul alates 1. oktoobrist 1999. Nõukogu võib komisjoni ettepanekul pikendada nimetatud tähtaega asutamislepingu eeskirjade kohaselt veel maksimaalselt viie aasta võrra. Seda kohaldatakse ainult füüsiliste isikute suhtes, kes said ametialase pädevuse tunnistuse esimeses lõigus osutatud tingimustel, kuid kes ei ole saanud kõnealust tunnistust liikmesriigis.

▼B*Artikkel 4*

Liikmesriigid määravad kindlaks, millistel asjaoludel võib maanteeveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda füüsilise isiku või artikli 3 lõike 1 punktide a ja c nõuetele vastava füüsilise isiku surma, töövõimetuse

▼B

või teovõimetuse korral maanteeveo-ettevõtja ajutiselt tegutseda, olenevata artikli 3 lõikest 1, maksimaalselt ühe aasta, mida võib nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel pikendada kuni kuue kuu võrra.

Liikmesriikide pädevad asutused võivad erandina ja teatavatel erijuhtudel lubada artikli 3 lõike 1 punktis c osutatud ametialase pädevuse nõudele mittevastaval isikul tegutseda veoettevõtjana, kui sellel isikul on vähemalt kolme aasta pikkune ettevõtja praktiline igapäevane juhtimiskogemus.

Artikkel 5

1. Ettevõtjad, kes tõendavad, et enne:

- 1. jaanuari 1978 Belgia, Iirimaa, Itaalia, Luksemburgi, Madalmaade, Prantsusmaa, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi puhul,
- 1. jaanuari 1984 Kreeka puhul,
- 1. jaanuari 1986 Hispaania ja Portugali puhul,
- 3. oktoobrit 1989 endise Saksa Demokraatliku Vabariigi territooriumi puhul,

▼M1

- 1. jaanuari 1995 Austria, Soome ja Rootsi puhul,

▼B

oli neil liikmesriigi siseriiklike eeskirjade alusel luba tegutseda vastavalt vajadusele siseriiklike ja/või rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalal, vabastatakse nõudest tõendada, et nad vastavad artikli 3 sätetele.

2. Füüsilised isikud, kes:

- pärast 31. detsembrist 1974 ja enne 1. jaanuari 1978 Belgia, Iirimaa, Itaalia, Luksemburgi, Madalmaade, Prantsusmaa, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi puhul,
- pärast 31. detsembrist 1980 ja enne 1. jaanuari 1984 Kreeka puhul,
- pärast 31. detsembrist 1982 ja enne 1. jaanuari 1986 Hispaania ja Portugali puhul,
- pärast 2. oktoobrit 1989 ja enne 1. jaanuari 1992 endise Saksa Demokraatliku Vabariigi territooriumi puhul,

▼M1

- pärast 31. detsembrist 1994 ja enne 1. jaanuari 1997 Austria, Soome ja Rootsi puhul,

▼B

olid:

- saanud loa tegutseda vastavalt asjaoludele maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalal, ilma et nad oleksid siseriiklike eeskirjade alusel tõendanud oma ametialast pädevust, või

— olid määratud tõhusalt ja pidevalt juhtima ettevõtja veotegevust,

peavad täitma artikli 3 lõikes 4 osutatud ametialase pädevuse tingimused enne:

- 1. jaanuari 1980 Belgia, Iirimaa, Itaalia, Luksemburgi, Madalmaade, Prantsusmaa, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi puhul,
- 1. jaanuari 1986 Kreeka puhul,
- 1. jaanuari 1988 Hispaania ja Portugali puhul,
- 1. juulit 1992 endise Saksa Demokraatliku Vabariigi territooriumi puhul,

▼ M1

— 1. jaanuari 1997 Austria, Soome ja Rootsi puhul.

▼ B

Sama nõuet kohaldatakse artikli 3 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud juhul.

▼ M1

3. a) Kõik ettevõtjad, kes on saanud loa tegutseda maanteeveo-ettevõtja tegevusalal enne 1. oktoobrit 1999, peavad järgima nende kasutuses kõnealusel kuupäeval olnud sõidukite puhul artikli 3 lõiget 3 hiljemalt 1. oktoobriks 2001.

Nimetatud ettevõtjad täidavad artikli 3 lõikega 3 kehtestatud tingimusi ka kõigi pärast 1. oktoobrit 1999 lisandunud sõidukite suhtes.

b) Ettevõtjad, kes tegutsesid maanteeveo-ettevõtja tegevusalal enne 1. oktoobrit 1999 sõidukitega, mille maksimaalne lubatud mass on 3,5-6 tonni, täidavad artikli 3 lõikega 3 kehtestatud tingimused hiljemalt 1. oktoobriks 2001.

▼ B*Artikkel 6*

1. Otsustes, mille liikmesriikide pädevad asutused teevad käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetmete kohaselt ja mis käsitlevad maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamise taotluse tagasi lükkamist, märgitakse põhjused, millel need rajanevad.

▼ M1

Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kontrollivad korrapäraselt ja vähemalt iga viie aasta järel, et ettevõtjad jätkavad hea maine, finantsolukorra ja ametialase pädevusega seotud nõuete täitmist.

Kui kontrolli ajal ei täideta finantsolukorraga seotud nõuet, kuid ettevõtja muude majandusnäitajate põhjal võib eeldada finantsolukorraga seotud nõude püsivat täitmist lähitulevikus vastavalt majanduskavale, võivad asutused anda lisaaega kõige rohkem ühe aasta.

▼ B

2. Liikmesriigid hoolitsevad selle eest, et pädevad asutused tühistavad maanteeveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise loa, kui leitakse, et artikli 3 lõike 1 punktide a, b või c tingimusi enam ei täideta. Sel juhul annavad nad siiski piisavalt aega asendaja nimetamiseks.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud otsuste puhul hoolitsevad liikmesriigid selle eest, et käesoleva direktiiviga hõlmatud ettevõtjatel oleks võimalik kohaste vahenditega oma huve kaitsta.

Artikkel 7

► **M1** 1. Kui maanteeveo-ettevõtjad on sooritanud õigusrikkumisi tõsiseid ◀ või väiksemaid korduvaid süütegusid maanteevedu või reisijate autovedu reguleerivate eeskirjade suhtes, mille tulemusena võidakse maanteeveo-ettevõtja tegevusluba tühistada, edastavad liikmesriigid sellele liikmesriigile, kus kõnealune maanteeveo-ettevõtja paikneb, kogu nende valduses oleva teabe kõnealuste süütegude ja määratud karistuste kohta.

▼ M1

▼ B

► **M1** 2. ◀ Liikmesriigid osutavad üksteisele vastastikust abi käesoleva direktiivi kohaldamisel.

II JAOTIS

Diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine

Artikkel 8

1. Liikmesriigid võtavad käesolevas direktiivis osutatud tegevuse suhtes käesolevas direktiivis määratletud meetmeid, mis käsitlevad asutamispääsude kaotamise üldprogrammi ⁽¹⁾ I jaotises osutatud ettevõtjate asutamisevabaduse õigust nende territooriumil.

2. Ilma et see piiraks lõigete 3 ja 4 kohaldamist, käsitleb vastuvõttev liikmesriik maanteeveo-ettevõtja tegevusalale lubamisel piisava tõendina hea maine ►M1 ————— ◀ kohta väljavõtet karistusregistrist või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud maanteeveo-ettevõtja päritoluriigi pädev kohtu- või haldusamet ning mis kinnitab, et kõnealused nõuded on täidetud.

3. Kui vastuvõttev liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatavad nõuded seoses hea mainega ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 2 osutatud dokumendi abil, peab nimetatud riik käsitlema piisava tõendina teiste liikmesriikide kodanike puhul tunnistust, mille on välja andnud pädev kohtu- või haldusamet päritoluriigis või selles riigis, kust välisriigi kodanik tuleb, ning mis kinnitab, et kõnealused nõuded on täidetud. Need tunnistused peavad sisaldama konkreetseid vastuvõtva riigi jaoks asjakohaseid andmeid.

4. Kui päritoluriik või riik, kust välisriigi kodanik tuleb, ei anna välja lõigete 2 ja 3 ettenähtud dokumenti, võib nimetatud dokumendi asendada vande või tõotusega, mille asjaomane isik annab pädeva kohtu- või haldusametu või vajaduse korral notari ees oma päritoluriigis või selles riigis, kust ta tuleb; kõnealune amet või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vande või tõotuse autentsust. ►M1 ————— ◀

5. Lõigete 2 ja 3 kohaselt väljaantud dokumente ei võeta vastu, kui need esitatakse pärast kolme kuu möödumist alates väljaandmiskuupäevast. See tingimus kehtib ka lõike 4 kohaselt antud vande ja tõotuse suhtes.

Artikkel 9

1. Kui vastuvõtvas liikmesriigis nõutakse finantsolukorda tõendavat tunnistust, käsitleb nimetatud riik vastavaid tunnistusi, mille on välja andnud pangad või muud riigi poolt selleks määratud finantsamet päritoluriigis või selles riigis, kust välisriigi kodanik tuleb, samaväärsena oma territooriumil väljaantud tunnistustega.

2. Kui liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatud nõuded seoses finantsolukorraga ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 1 osutatud dokumendi abil, peab nimetatud riik käsitlema teiste liikmesriikide kodanike puhul piisava tõendina tunnistust, mille on välja andnud pädev haldusamet päritoluriigis või selles riigis, kust välisriigi kodanik tuleb, ning mis kinnitab, et kõnealused nõuded on täidetud. Kõnealune tunnistus peab sisaldama konkreetseid vastuvõtva riigi jaoks asjakohaseid andmeid.

Artikkel 10

1. Alates 1. jaanuarist 1990 tunnustavad liikmesriigid ametialase pädevuse piisava tõendina artikli 3 lõike 4 neljandas lõigus osutatud tunnistusi, mille on välja andnud mõni muu liikmesriik.

⁽¹⁾ EÜT 2, 15.1.1962, lk 36/62.

▼B

2. Kreekas enne 1. jaanuari 1981 või muudes liikmesriikides enne 1. jaanuari 1975 siseriiklike eeskirjade alusel siseriiklike ja/või rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusloa saanud ettevõtjate puhul ning kui asjaomased ettevõtjad on äriühingud asutamislepingu artikli 58 tähenduses, käsitlevad liikmesriigid ametialase pädevuse piisava tõendina tunnistusi, mis kinnitavad, et asjaomase tegevusega on liikmesriigis tegelikult tegeldud kolm aastat. Kõnealuse tegevuse lõppemisest ei tohi olla möödunud rohkem kui viis aastat enne tunnistuse esitamise kuupäeva.

Juriidilise isiku puhul antakse tunnistus, mis kinnitab tegevuse tegelikku toimumist, välja ühele ettevõtja veotegevuse eest tegelikult vastutavale füüsilisele isikule.

3. Maanteeveo-ettevõtjatele ametialase pädevuse tõenduseks enne ►M1 1. oktoobril 1999 ◀ kuni nimetatud kuupäevani kehtinud sätete kohaselt väljaantud tunnistusi käsitletakse samaväärsena käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega.

▼A1

4. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühine-miskuupäeva Tšehhi Vabariigis väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja:

- veose ja reisijate rahvusvahelise autoveo ettevõtjatele maanteetranspordiseaduse (nr 111/1994 Sb.; muudetud seadusega nr 150/2000 Sb.) alusel pärast 1. juulit 2000;
- veose ja reisijate riigisisese autoveo ettevõtjatele maanteetranspordiseaduse (nr 111/1994 Sb.; muudetud seadusega nr 150/2000 Sb.) alusel pärast 1. jaanuari 2003.

5. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühine-miskuupäeva Eestis väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja:

- veose rahvusvahelise ja riigisisese autoveo ettevõtjatele 7. juuni 2000. aasta autoveoseaduse (RT I 2000, 54, 346) alusel pärast 1. oktoobrit 2000;
- reisijate rahvusvahelise ja riigisisese autoveo ettevõtjatele 26. jaanuari 2000. aasta ühistranspordiseaduse (RT I 2000, 10, 58) alusel pärast 1. oktoobrit 2000.

6. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühine-miskuupäeva Lätis väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja:

- veose ja reisijate rahvusvahelise ja riigisisese autoveo ettevõtjatele autoveoseaduse ning transpordiministri 6. veebruari 2001. aasta määruse nr 9 (veose ja reisijate riigisisese ja rahvusvahelise autoveo kutseoskuste tunnistusi väljaandva eksamikomisjoni kohta) alusel pärast 1. aprilli 2001.

7. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühine-miskuupäeva Leedus väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja:

- veose ning reisijate rahvusvahelise ja riigisisese autoveo ettevõtjatele litsentseeritud autovedu juhtivate isikute eksamineerimist käsitleva transpordi- ja kommunikatsiooniministri 13. jaanuari 2003. aasta määruse nr 3-20 alusel pärast 17. jaanuari 2003.

8. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühine-miskuupäeva Ungaris väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja:

- veose rahvusvahelise autoveo ettevõtjatele valitsuse määruse nr 20/1991 (I.29.) Korm. (millega muudetakse ministrite nõukogu määrust nr 89/1988 (XII. 20.) MT) alusel pärast 1. veebruari 1991;

▼ A1

- veose riigisisese autoveo ettevõtjatele valitsuse määruse nr 31/1995 (III.24.) Korm. (millega muudetakse ministrite nõukogu määrust nr 89/1988 (XII. 20.) MT) alusel pärast 1. aprilli 1995;
- veose autoveo ettevõtjatele valitsuse määruse nr 68/2001 (IV.20.) Korm. (millega muudetakse määrust nr 89/1988 (XII. 20.)) alusel pärast 1. maid 2001;
- reisijate autoveo ettevõtjatele transpordi- ja veemajandusministri määruse nr 49/2001 (XII.22.) KõViM. alusel pärast 1. jaanuari 2002.

9. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühinemiskuupäeva Poolas väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt välja antud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja veose ja reisijate rahvusvahelise ja riigisisese autoveo ettevõtjatele 6. septembri 2001. aasta maanteetranspordiseaduse alusel pärast 1. jaanuari 2002.

10. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühinemiskuupäeva Slovakkias väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja veose ja reisijate rahvusvahelise ja riigisisese autoveo ettevõtjatele maanteetranspordiseaduse (nr 168/1996; muudetud 19. augustil 2002) alusel pärast 1. septembrit 2002.

▼ A2

11. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühinemiskuupäeva Bulgaarias väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja:

- veose ja reisijate rahvusvahelise autoveo ettevõtjatele 31. oktoobri 2002. aasta määruse nr 11 reisijate ja kaupade rahvusvahelise autoveo kohta (riigi teataja nr 108, 19. november 2002) alusel pärast 19. novembrit 2002;
- veose ja reisijate riigisisese autoveo ettevõtjatele 3. novembri 1999. aasta (muudetud 30. oktoobril 2002) määruse nr 33 reisijate ja kaupade ühiskondliku autoveo kohta Bulgaaria territooriumil (riigi teataja nr 108, 19. november 2002) alusel pärast 19. novembrit 2002.

12. Erandina lõikest 3 võrdsustatakse autoveo-ettevõtjatele enne ühinemiskuupäeva Slovakkias väljaantud tunnistused käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud tunnistustega vaid juhul, kui need anti välja veose ja reisijate rahvusvahelise ja riigisisese autoveo ettevõtjatele maanteetranspordiseaduse (nr 168/1996; muudetud 19. augustil 2002) alusel pärast 1. septembrit 2002.

▼ M1*Artikkel 10a*

Liikmesriigid näevad ette karistussüsteemid käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste karistuste kohaldamine. Kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 10b

Alates 1. oktoobrist 1999 tunnustavad liikmesriigid ametialase pädevuse piisava tõendina Ia lisas esitatud vormile vastavaid tunnistusi, mille on välja andnud mõne teise liikmesriigi poolt selleks määratud asutus või organ.

▼ A2

Artikli 10 lõigetes 4—12 osutatud kutseoskuste tunnistusi võivad asjaomased liikmesriigid uuesti välja anda Ia lisas esitatud näidistunnistuse kujul.

▼B

III JAOTIS

Lõppsätted*Artikkel 11*

Liikmesriigid määravad asutused ja organid, kellel on õigus välja anda artikli 8 lõikes 2 ja artiklis 9 osutatud dokumente ning artikli 10 lõikes 2 osutatud tunnistust. Nad teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Artikkel 12

Artikleid 8—11 kohaldatakse ka liikmesriikide kodanike suhtes, kes vastavalt nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrusele (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires⁽¹⁾ tegutsuvad maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalal töövõtjatena.

Artikkel 13

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi sätete täitmiseks vajalikud meetmed hiljemalt II lisa B osas loetletud kuupäevadel pärast komisjoniga konsulteerimist.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusaktide teksti.

Artikkel 14

II lisa A osas loetletud direktiivid tunnistatakse kehtetuks, ilma et see mõjutaks liikmesriikide kohustusi seoses rakendamise- või kohaldamistähtaegadega, mis on sätestatud II lisa B osas.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2434/92 (EÜT L 245, 26.8.1992, lk 1).

▼ **M1***I LISA***I. ARTIKLI 3 LÕIKES 4 OSUTATUD AINEVALDKONDADE LOETELU**

Liikmesriigid peavad ametialase pädevuse ametlikult tunnustamisel võtma vastavalt autovedude ja reisijate autovedude puhul arvesse vähemalt allpool loetletud ainevaldkondi. Maanteeveo-ettevõtja või reisijate autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejatel peab olema kõnealustes ainevaldkondades veoettevõtja juhtimiseks vajalik teadmistetase ja praktiline sobivus.

Allpool esitatud minimaalne teadmistetase ei tohi olla madalam otsuse 85/368/EMÜ⁽¹⁾ lisas sätestatud koolitustasemete struktuuri 3. tasemest, st tasemest, mis on saavutatud kohustusliku hariduse käigus saadud väljaõppega, millele lisandub kutseõpe ja täiendav tehniline väljaõpe või keskastme tehniline väljaõpe.

A. Tsiviilõigus*Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav autovedude puhul kasutatavate põhiliste lepinguliikidega ning nendest tulenevate õiguste ja kohustustega;
- 2) suutma pidada läbirääkimisi õiguslikult kehtiva veolepingu üle, eelkõige veotingimuste osas;

Autovedu

- 3) olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist kauba kaotsimineku või rikkumise eest veo ajal või kohaletoometamise hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepingulistele kohustustele;
- 4) olema tuttav rahvusvahelisest kaupade autoveolepingu konventsioonist (CMR) tulenevate eeskirjade ja kohustustega;

Reisijate autovedu

- 5) olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist reisijatele veo ajal toimunud avariist põhjustatud vigastuste või nende pagasi rikkumise eest või hüvitist hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepingulistele kohustustele.

B. Äriõigus*Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav vedudes osalemise tingimuste ja formaalsustega, veoettevõtjatele pandud üldkohustustega (registreerimine, arvepidamine jne) ning pankroti tagajärgedega;
- 2) omama asjakohaseid teadmisi äriühingu eri liikide ning nende loomist ja tegutsemist reguleerivate eeskirjade kohta.

C. Sotsiaalõigus*Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav autovedudega seotud sotsiaalinstitutsioonide (ametiühingud, tööõukogud, usaldusisikud, tööinspektorid jne) ülesannete ja tegevusega;
- 2) olema tuttav tööandjate sotsiaalkindlustusalaste kohustustega;
- 3) olema tuttav maanteeveo-ettevõtjate palgatud töötajate eri kategooriate töölepinguid reguleerivate eeskirjadega (lepingu vorm, osapoolte kohustused, töötingimused ja -aeg, tasuline puhkus, töötasu, lepingu rikkumine jne);

⁽¹⁾ Nõukogu 16. juuli 1985. aasta otsus nr 85/368/EMÜ Euroopa Ühenduse liikmesriikide kutsekvalifikatsioonide võrreldavuse kohta (EÜT L 199, 31.7.1985, lk 56).

▼ M1

- 4) olema tuttav määruste (EMÜ) nr 3820/85 ⁽¹⁾ ja (EMÜ) nr 3821/85 ⁽²⁾ sätetega ning nende rakendamise praktilise korraga.

D. Maksuõigus*Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab olema eelkõige tuttav järgmisi valdkondi reguleerivate eeskirjadega:

- 1) veoteenuste käibemaks;
- 2) mootorsõidukimaks;
- 3) teatavate maanteeveosõidukite maksud ning tee- ja infrastruktuuri kasutamise maksud;
- 4) tulumaks.

E. Ettevõtja äri- ja finantsjuhtimine*Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav tšekkide, vekslite, võlakirjade, krediitkaartide ja muude makseviiside kasutamisega seotud seaduste ja tavadega;
- 2) olema tuttav mitmesuguste krediidi viisidega (pangalaen, dokumentaalkrediit, hoiuste tagamine, hüpoteegid, liising, rentimine, faktooring jne) ning nendest tulenevate maksude ja kohustustega;
- 3) tundma bilanssi ning oskama seda koostada ja tõlgendada;
- 4) suutma lugeda ja tõlgendada kasumiaruannet;
- 5) suutma hinnata ettevõtjate tasuvust ja finantsseisundit eelkõige finantsnäitajate alusel;
- 6) olema võimeline koostama eelarvet;
- 7) olema tuttav ettevõtja kuluelementidega (püsi- ja muutuvkulud, käibekapital, amortisatsioon jne) ning suutma arvestada kulusid sõiduki, kilomeetri, reisi või tonni kohta;
- 8) suutma koostada kõiki ettevõtja töötajaid hõlmavat organisatsioonilise struktuuri skeeme ja tööplaanid;
- 9) olema tuttav turundus-, reklaami- ja suhtekorralduspõhimõtetega, sh veoteenuste müügi edendamise, ning kliendiregistrite koostamisega jne;
- 10) olema tuttav autovedudega seotud eri kindlustusliikidega (vastutuskindlustus, õnnetusjuhtumite/elukindlustus, kahjukindlustus ja pagasikindlustus) ning nendest tulenevate tagatiste ja kohustustega;
- 11) olema tuttav elektroonilise andmeedastuse kohaldamisega autovedude alal;

Autovedu

- 12) olema suuteline kohaldama autoveoteenuste hindamiseeskirju ning tundma Incotermi tarneklauslite tähendust ja mõju;
- 13) olema tuttav veonduse lisateenuste eri kategooriatega ning nende osatähtsuse, funktsioonide ja vajaduse korral staatusega;

Reisijate autovedu

- 14) olema suuteline kohaldama tariife ja hindu reguleerivaid eeskirju reisijate autoveo avalik-õiguslikus ja erasektoris;
- 15) olema suuteline kohaldama reisijate autoveoteenuste hindamiseeskirju.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 3820/85 teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 370, 31.12.1985, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 3821/85 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta (EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1056/97 (EÜT L 154, 12.6.1997, lk 21).

▼ **M1****F. Turulepääs***Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav rendi või tasu eest toimuvat autovedu, tööstussõidukite rentimist ja alltöövõttu, eelkõige tegevusala ametlikku korraldust, tegevusalale lubamist, ühendusesiseste ja -väliste autovedude tegevuslube ning kontrolli ja karistust käsitlevate eeskirjadega;
- 2) olema tuttav maanteeveo-ettevõtja asutamiseeskirjadega;
- 3) olema tuttav mitmesuguste autoveoteenuste osutamiseks vajalike dokumentidega ja suutma kehtestada kontrollmenetlust tagamaks, et iga vedu, eelkõige sõidukit, juhti, kaupu ja pagasit käsitlevaid dokumente hoitakse nii sõidukis kui ka ettevõtja ruumides;

Autovedu

- 4) olema tuttav autoveoteenuste turu korralduse, eelkõige lasti käsitlemise ja logistikaeeskirjadega;
- 5) olema tuttav piiriformaalsustega, T-dokumentide ja TIR-märkmike osatähtsuse ja kohaldamisalaga ning nende kasutamisest tulenevate kohustuste ja vastutusega;

Reisijate autovedu

- 6) olema tuttav reisijate autoveo turu korralduse eeskirjadega;
- 7) olema tuttav reisijate autoveoteenuste kehtestamise eeskirjadega ja suutma koostada veokavu.

G. Tehnilised standardid ja tegutsemise tehnilised aspektid*Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab eelkõige:

- 1) olema tuttav liikmesriikide sõidukite massi ja mõõtmeid reguleerivate eeskirjadega ning korraga, mida tuleb järgida ebaharilike lastide puhul, kui on tegemist erandiga eeskirjadest;
- 2) olema suuteline valima sõidukeid ja nende komponente (šassiid, mootor, käiguvahetusüsteem, pidurisüsteem jne) vastavalt ettevõtja vajadustele;
- 3) olema tuttav formaalsustega, mis on seotud kõnealuste sõidukite tüübikinnituse, registreerimise ja tehnoõlevaatusega;
- 4) saama aru, missuguseid meetmeid on vaja võtta, et vähendada müra ja võidelda mootorsõidukite heitgaasidest tingitud õhusaaste vastu;
- 5) olema suuteline koostama sõidukite ja nende seadmete perioodilise hoolduse kavu;

Autovedu

- 6) olema tuttav veoste käitlemis- ja laadimisseadmete eri liikidega (järeelhaagised, konteinerid, alused jne) ning võimeline kehtestama kaupade peale- ja mahalaadimise korda ning välja andma sellekohaseid juhiseid (lasti jagamine, virmastamine, paigutamine, kiiludega kinnitamine jne);
- 7) olema tuttav mitmesuguste kombineeritud veo meetoditega, näiteks haagistegaühendvedude ja ro-ro-tüüpi vedudega;
- 8) olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud ohtlike kaupade ja jäätmete veoeskirjade, eelkõige direktiividest 94/55/EÜ⁽¹⁾ ja 96/35/EÜ⁽²⁾ ning määrusest (EMÜ) nr 259/93⁽³⁾ tulenevate eeskirjade täitmiseks;

⁽¹⁾ Nõukogu 21. novembri 1994. aasta direktiiv 94/55/EÜ ohtlike kaupade autovedu käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 319, 12.12.1994, lk 7). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 96/86/EÜ (EÜT L 335, 24.12.1996, lk 43).

⁽²⁾ Nõukogu 3. juuni 1996. aasta direktiiv 96/35/EÜ ohtlike kaupade maantee-, raudtee- või siseveedude ohutusnõustajate määramise ja kutsekvalifikatsiooni kohta (EÜT L 145, 19.6.1996, lk 10).

⁽³⁾ Nõukogu 1. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 259/93 jäätmesaadetiste järelevalve ja kontrolli kohta Euroopa Ühenduses, ühendusse sisseveo ja ühendusest väljaveo korral (EÜT L 30, 6.12.1993, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 120/97 (EÜT L 22, 24.1.1997, lk 14).

▼ **M1**

- 9) olema suuteline rakendama korda, mis on ette nähtud kergesti riknevate toiduainete veoeeskirjade, eelkõige kiiresti riknevate toiduainete rahvusvahelise veo ning selleks kasutatavate eriveokite alasest kokkuleppest (ATP) tulenevate eeskirjade täitmiseks;
- 10) olema suuteline rakendama elusloomade veoeeskirjade täitmiseks ette nähtud korda.

H. Liiklusohutus*Autovedu ja reisijate autovedu*

Taotleja peab eelkõige:

- 1) teadma, missugust kvalifikatsiooni nõutakse juhtidelt (juhiluba, arstiteendid, kõlblikkustunnistused jne);
- 2) olema suuteline võtma vajalikke meetmeid tagamaks, et juhid järgivad eri liikmesriikides kehtivaid liikluseeskirju, keelde ja piiranguid (kiirusepiirangud, sõidu eesõigused, seisu- ja parkimispiirangud, tulede kasutamine, liiklusmärgid jne);
- 3) olema suuteline koostama juhtidele juhiseid, kuidas kontrollida sõidukite, seadmete ja lasti seisundiga seotud ohutusnõuete täitmist ning võtta ennetusabinõusid;
- 4) olema suuteline kehtestama õnnetusjuhtumi korral järgitavat korda ja rakendama asjakohaseid menetlusi, et vältida õnnetusjuhtumite või tõsiste liiklussüütegude kordumist;

Reisijate autovedu

- 5) omama algteadmisi liikmesriikide teedevõrgu kohta.

II. EKSAMI KORRALDAMINE

1. Liikmesriigid korraldavad kohustusliku kirjaliku eksami, millele lisaks võidakse korraldada suuline eksam, et teha kindlaks, kas maanteeveoettevõtja tegevusloa taotlejal on piisav teadmistetase I osas loetletud ainevaldkondades, eelkõige oskus kasutada kõnealuste valdkondadega seotud vahendeid ja tehnikat ning täita vastavaid juhtimis- ja koordineerimisülesandeid.
 - a) Kohustuslik kirjalik eksam koosneb kahest testist:
 - kirjalikud küsimused kas valikvastustega küsimuste (igal küsimusel on neli võimalikku vastust), otseseid vastuseid nõudvate küsimuste või nimetatud kahe süsteemi kombinatsiooni vormis,
 - kirjalikud ülesanded/juhtumi lahendamine.
 Kummagi testi miinimumkestus on kaks tundi;
 - b) kui korraldatakse suuline eksam, võivad liikmesriigid seada tingimuseks, et osaleja on edukalt sooritanud kirjaliku eksami.
2. Kui liikmesriigid korraldavad ka suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi kolme testi puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 25 % ja maksimaalselt 40 %.

Kui liikmesriigid korraldavad ainult suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi testide puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 40 % ja maksimaalselt 60 %.

3. Taotlejad peavad saama kõigi testide eest keskmiselt vähemalt 60 % kogupunktidest, saades üksiktesti eest vähemalt 50 % võimalikust punktide arvust. Liikmesriik võib vähendada kõnealust piirmäära 50 %-lt 40 %-ni ainult ühe testi puhul.

▼ **M1**

Ia LISA

EUROOPA ÜHENDUS

(Tugev beez paber – A4)

(Tekst on tunnistust väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

Asjaomase liikmesriigi eraldustähis ⁽¹⁾Pädeva asutuse või organi nimetus ⁽²⁾**TUNNISTUS AMETIALASE PÄDEVUSE KOHTA SISERIIKLIKUL
[JA RAHVUSVAHELISEL] ⁽³⁾ AUTOVEOL [REISIJATE AUTOVEOL] ⁽³⁾**

Nr . . .

Käesolevaga kinnitab ⁽²⁾et: a) ⁽⁴⁾

sündinud (sünnikoht) (sünniaeg),

on sooritanud eksamitesti (aasta:; õppeperiood:), ⁽⁵⁾ mis on ette nähtud siseriiklikul [ja rahvusvahelisel] ⁽³⁾ autoveol [reisijate autoveol] ⁽³⁾ tegutmiseks vajaliku ametialase pädevuse tunnistuse saamiseks kooskõlas; ⁽⁶⁾punktis a osutatud isikul on õigus kasutada oma kutseoskusi maanteeveo- [reisijate autoveo-] ⁽³⁾ ettevõtjas, mis:

- tegeleb ainult siseriiklike vedudega, ⁽³⁾
- tegeleb rahvusvaheliste vedudega. ⁽³⁾

Käesolev tunnistus on piisav tõend ametialase pädevuse kohta, millele on osutatud nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiivi 96/26/EÜ (siseriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja ja reisijate autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise, nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse soodustamise kohta) artikli 10 lõikes ⁽¹⁾.

Välja antud (koht), (kuupäev).

..... ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Riigi eraldustähis: Belgia (B), Bulgaaria (BG), Tšehhi Vabariik (CZ), Taani (DK), Saksamaa (D), Eesti (EST), Kreeka (GR), Hispaania (E), Prantsusmaa (F), Iirimaa (IRL), Itaalia (I), Küpros (CY), Läti (LV), Leedu (LT), Luksemburg (L), Ungari (H), Malta (M), Madalmaad (NL), Austria (A), Poola (PL), Portugal (P), Rumeenia (RO), Sloveenia (SLO), Slovakkia (SK), Soome (FIN), Rootsi (S), Ühendkuningriik (UK).

⁽²⁾ Asutus või organ, mille Euroopa Ühenduse liikmesriik on eelnevalt määranud tunnistuse väljaandmiseks.

⁽³⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

⁽⁴⁾ Perekonnanimi ja eesnimed; sünnikoht ja -aeg.

⁽⁵⁾ Eksami täpne nimetus.

⁽⁶⁾ Viide käesoleva valdkonna siseriiklikele õigusnormidele, mis on vastu võetud kooskõlas eespool nimetatud direktiiviga.

⁽⁷⁾ Tunnistust väljaandva pädeva asutuse või organi allkiri ja tempel.

► ⁽¹⁾ **M3**

▼B*II LISA***A OSA****KEHTETUKS TUNNISTATUD DIREKTIIVID**

(osutatud artiklis 14)

- Direktiiv 74/561/EMÜ
 - Direktiiv 74/562/EMÜ
 - Direktiiv 77/796/EMÜ
- ja nende hilisemad muudatused:
- Direktiiv 80/1178/EMÜ
 - Direktiiv 80/1179/EMÜ
 - Direktiiv 80/1180/EMÜ
 - Direktiiv 85/578/EMÜ
 - Direktiiv 85/579/EMÜ
 - Direktiiv 89/438/EMÜ
 - Määrus (EMÜ) nr 3572/90: ainult artiklid 1 ja 2

B OSA

<i>Direktiiv</i>	<i>Rakendamis- või kohaldamistähtaeg</i>
74/561/EMÜ (EÜT L 308, 19.11.1974, lk 18)	1. jaanuar 1977 1. jaanuar 1978
80/1178/EMÜ (EÜT L 350, 23.12.1980, lk 41)	1. jaanuar 1981
85/578/EMÜ (EÜT L 372, 31.12.1985, lk 34)	1. jaanuar 1986
89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101)	1. jaanuar 1990
74/562/EMÜ (EÜT L 308, 19.11.1974, lk 23)	1. jaanuar 1977 1. jaanuar 1978
80/1179/EMÜ (EÜT L 350, 23.12.1980, lk 42)	1. jaanuar 1981
85/579/EMÜ (EÜT L 372, 31.12.1985, lk 35)	1. jaanuar 1986
89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101)	1. jaanuar 1990
77/796/EMÜ (EÜT L 334, 24.12.1977, lk 37)	1. jaanuar 1979
80/1180/EMÜ (EÜT L 350, 23.12.1980, lk 43)	1. jaanuar 1981
89/438/EMÜ (EÜT L 212, 22.7.1989, lk 101)	1. jaanuar 1990

III LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 74/561/EMÜ	Direktiiv 74/562/EMÜ	Direktiiv 89/438/EMÜ	Direktiiv 77/796/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1			Artikli 1 lõige 1
Artikli 1 lõike 2 esimene taane	–			Artikli 1 lõike 2 esimene taane
–	Artikli 1 lõike 2 esimene taane			Artikli 1 lõike 2 teine taane
Artikli 1 lõike 2 teine taane	Artikli 1 lõike 2 teine taane			Artikli 1 lõike 2 kolmas taane
Artikli 2 lõiked 1 ja 2	–			Artikli 2 lõiked 1 ja 2
–	Artikli 1 lõige 3			Artikli 2 lõige 3
Artikkel 3	Artikkel 2			Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 3			Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 4			Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 5			Artikkel 6
Artikkel 6a	Artikkel 5a			Artikkel 7
Artikkel 7	Artikkel 6			–
			Artikli 1 lõige 1	Artikli 8 lõige 1
			Artikkel 3	Artikli 8 lõige 2
			Artikkel 4	Artikkel 9
			Artikli lõige 1	Artikli 10 lõige 1
			Artikli lõige 2	Artikli 10 lõige 2
–	–	Artikkel 4		Artikli 10 lõige 3
			Artikkel 6	Artikkel 11
			Artikli lõige 2	Artikkel 12
–	–	Artikkel 5		Artikkel 13
–	–			Artikkel 14
Artikkel 8	Artikkel 7			Artikkel 15
Lisa A osa punkt 1	Lisa A osa punkt 1			I lisa A osa (“Õigus”)
Lisa A osa punktid 2, 3, 4 ja 5	–			I lisa A osa punkti 1 alapunktid a, b, c ja d
–	Lisa A osa punktid 2, 3, 4 ja 5			I lisa A osa punkti 2 alapunktid a, b, c ja d
Lisa B osa	Lisa B osa			I lisa B osa
–	–	–	–	II lisa A osa
–	–	–	–	II lisa B osa
–	–	–	–	III